

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תמצית פסק דין

לפני כב' סגנית הנשיא, השופטת צילה צפת

ת"א 2262/08 ות"א 8781-07-13 קוריאה מוטורס ישראל בע"מ ואח' נ' רמי אונגר ואח'

(תביעה ותביעה שכנד)

שתי תובענות שעניינן בסכסוך יצרי - עסקי חוצה גבולות בין שני אנשי עסקים אמידים, יבואני רכב, בעניין זיכיון להפצת כלי רכב מתוצרת קיה בישראל, שמעורבים בו גם חקירות סמויות שבוצעו על ידי שני הצדדים אחד כנגד משנהו, בישראל, קוריאה, הודו והונג קונג.

תביעה אחת על סך של 192,000,000 ₪ שתכונה תביעת לוי, הוגשה על ידי קמ"י (קוריאה מוטורס ישראל) וסמל"ת (סוכנות מכוניות לים התיכון) אשר בבעלות איש העסקים מיכאל לוי, נגד איש העסקים רמי אונגר, חברת טלקאר אשר בבעלותו, ונגד צ'אנג גון יאנג סוכנו הקוריאני של אונגר וחברת דה וואי אשר בבעלות יאנג.

נטען בתביעה, כי תאגיד כלי הרכב הקוריאני קיה, נטלה מקמ"י את זכויות ההפצה של כלי רכב מתוצרתה, תוך הפרת ההסכמים עם קמ"י והעבירה אותם לטלקאר, עקב שידול, שוחד, קנוניה וקשר מושחת בין אונגר ויאנג לבכירים בקיה.

לצורך הוכחת התביעה, פעלו מיכאל לוי ובנו אחיעד לאיסוף ראיות באמצעות אבירם הלוי בעל חברת מודיעין עסקי, אשר הקליטה תחת סיפור כיסוי את אחד מעובדיו של אונגר ואת יאנג סוכנו של אונגר בקוריאה. בנוסף, במימון וידיעת אחיעד, הפעיל אבירם חברה הודית אשר פרצה למחשבי יאנג בקוריאה, ובאמצעות שרת מרוחק צפו אבירם ואחיעד והעתיקו מסמכים ממחשבו של יאנג. חלק מהמסמכים שהושגו בפריצה צורפו לכתב התביעה, ואלו עוררו את חשדו של אונגר כי מחשביהם נפרצו. לצורך בירור אירוע הפריצה פעל גם אונגר באמצעות חוקרים פרטיים, ביניהם חוקרים סינים אשר יזמו גם הם, תחת סיפור כיסוי, פגישת עסקים עם אבירם בהונג קונג והקליטו אותו מספר להם על ביצוע חדירה למחשבי יאנג בקוריאה עבור קמ"י אשר בבעלות לוי. בשל אירועי הפריצה הגישו אונגר, יאנג וחברות שבבעלותם, תביעה לפיצוי על סך של 5,000,000 ₪ נגד קמ"י, סמל"ת, מיכאל לוי, אחיעד לוי ואבירם הלוי. תביעה זו תכונה תביעת אונגר.

תביעת לוי נגד אונגר

בשנים 2007-1994, משך 13 שנים, החזיק מיכאל לוי בזיכיון להפצת כלי רכב מתוצרת קיה בישראל. בסוף שנת 2007 הודיעה קיה ללוי שלא תחדש את ההתקשרות עמו והתקשרה עם אונגר כמפיץ חדש של רכביה בישראל החל מיום 1.1.2008.

תביעת לוי מבוססת על שתי טענות עיקריות: האחת, קיה הפרה את הסכם ההפצה אשר נכרת עמו, והשנייה, אונגר ויאנג, גרמו לקיה להפר את ההסכם באמצעות שידול, שוחד, קנוניה וקשר מושחת עם בכירים בקיה על מנת לגזול מלוי את זכויות ההפצה ולהעבירם לאונגר.

חלק הארי בתביעת לוי הוקדש לטענות המייחסות לאונגר ויאנג שידול, שוחד וקנוניה עם בכירים בקיה על מנת לגזול מקמי את זכויות ההפצה.

השופטת צפת קבעה, כי התובענה, כפי שהוגשה במקורה חסרה כל תשתית עובדתית וראייתית בעניין זה. רק בשנת 2011 הוחלט על ידי משפחת לוי לשפר התשתית הראייתית בתיק, ולשם כך הוקלט יאנג במהלך פגישת עסקים (כביכול) בקוריאה והושגו מסמכים תוך פריצה למחשבי יאנג. על בסיס זה הוגש כתב תביעה מתוקן בשנת 2013 אשר הרחיב את הטיעון העובדתי ואליו צורפו חלק מסמכים שהושגו בפריצה, **אלא שבסופו של יום מסמכים אלו לא סייעו בידי לוי לבסס את טענותיו, לשידול, שוחד וקשר מושחת.**

סגנית הנשיא, השופטת צילה צפת קבעה, כי למעט אמירת רהב יומרנית של יאנג במסגרת שיחת שיווק כביכול עם אבירם, על פיה פעל 5 שנים כדי 'להרוג את המפיץ' (את לוי/קמ"י), לא הובאה כל ראיה נוספת להוכחת טענת השידול והקנוניה. הוכח כי קיה החליטה כבר בינואר 2005 להחליף את קמי עקב ביצועים דלים וחזירה זניחה לשוק הרכב בישראל ברמה של 1% בלבד, ועקב מעילה באמון לאחר שקמ"י הגישה נגד קיה תביעות אחריות תרמיתיות. קיה קבעה לוח זמנים לקידום סיום ההתקשרות עם קמ"י במועד הנקוב בהסכם ההפצה שנכרת עמה, וקבעה תהליך מוסדר של בחירת מפיצה מחליפה. עוד נקבע על ידי סגנית הנשיא השופטת צפת, כי יאנג החל לפעול לקידום המועמדות של טלקאר רק לאחר שקיה החליטה להחליף את קמ"י. נקבע על ידי השופטת צפת כי קיה לא הפרה את הסכם ההפצה עם קמ"י, אלא סיימה אותו במועד ולא האריכה אותו בשל סיבות מוצדקות. לא אונגר ויאנג גרמו לסיום ההתקשרות בין קיה לקמ"י ולא הוכח קשר בין פעילות אונגר ויאנג וקשריהם עם בעלי תפקידים בקיה, לבין החלטת קיה להחליף את קמ"י. קשרי אונגר ויאנג עם מי מהבכירים בקיה, סייעו בידיהם לכל היותר לקדם את מועמדות טלקאר על פני מועמדות אחרות.

תביעת לוי נגד אונגר נדחתה.

תביעת אונגר נגד לוי

תביעה זו הוגשה על ידי אונגר ויאנג והחברות שבבעלותם, נגד אבירם, מיכאל לוי ובנו אחיעד והחברות שבבעלותם, לפיצוי בגין נזקי הפריצה למחשבי יאנג, גזל סודות מסחריים ופגיעה בפרטיות.

אבירם הכחיש תחילה את מעשה הפריצה שביצע למחשבי יאנג, אולם כשנודע לו כי בידי אונגר ראיות לביצוע הפריצה על ידיו, באמצעות חברה הודית, הודה במעשה הפריצה בשליחותו ובמימונו של אחיעד. אחיעד לעומת זאת הכחיש את ידיעתו על מעשה הפריצה וטען כי אבירם טפל שקר כשייחס לו ידיעה ושיתוף פעולה. לטענתו סבר כל העת כי המסמכים הושגו כדין.

לגרסת אחיעד, הוא העביר תשלומים לחברה ההודית משך כ 8-10 חודשים מבלי שידע מה היא עושה וכיצד היא משיגה מסמכים. לטענתו סבר שבשנת 2011-2012 החברה ההודית שלחה עובדים מתחזים לפועלי ניקיון כדי שיחפשו בפחים של יאנג מסמכים משנת 2003-2007; כאשר אבירם הודיע לו כי הגיעו 10,000 קבצים ממחשבו של יאנג וניתן לצפות בהם באמצעות שרת מרוחק, סבר לטענתו כי יאנג זרק את מחשבו לפח והוא נמצא ע"י עובדי החברה ההודית שהתחזו לעובדי ניקיון; אחיעד העתיק, מיין, תרגם אלפי מסמכים בקוריאנית, משך כחודשיים, בעזרת Google Translate וסיווג אותם בתיקיות Golden emails, Business plans, וכיוצ"ב, הכל אמצעות מחשב חדש

שרכש לשם כך, ותוך שהוא עושה זאת מבתי קפה וממקומות ציבוריים על מנת שלא יתחקו אחריו, עד כי גם לא שיתף את באי כוחו ואת אביו בהישג; לאחר סיום עבודת ההעתקה והמיון, אבירם נשלח לקוריאדה במימונו של אחיעד עם כל המסמכים הרלוונטיים, רכש שם מדפסת ונייר, הדפיס את המסמכים ושלח אותם משם לבאי כוח משפחת לוי כאילו הגיעו out of the blue, כדי שעורכי הדין יחשבו שנשלחו כנקמה על ידי עובד של יאנג. לגרסת אחיעד כך פעל מטעמי "ביטחון שדה".

שופטת צפת דחתה את גרסת אחיעד וקבעה כי אינה מהימנה עליה:

"גרסת אחיעד, לפיה לא ידע כי המסמכים הושגו בפריצה.... אינה אמת. הפוך והפוך בתירוצים ובגרסאות של אחיעד ותמצא כי לא רק שאינם מתקבלים על הדעת ואינם הגיוניים, אלא שניתן גם לומר שהם מזלזלים בתבונת השומע".....
"אבירם לא טפל שקר על אחיעד – התנהלותם של אבירם ואחיעד לאורך כל שלבי הליך השגת המסמכים, אופן העתקתם, מיונם ותרגומם, הסבריו וגרסאותיו המופרכים של אחיעד להתנהלות זו, אשר אינם מתקבלים על הדעת, מוכיחים את מעורבותו ושיתוף הפעולה בהשגת המסמכים באמצעות פריצה למחשבי יאנג ודה וואי"....."וזה לא מנע ממנו לעיין בהם, להעתיק אותם, לדאוג שיודפסו וישלחו לפרקליטיו בתרגיל הדואר מקוריאדה ולעשות בהם שימוש בתביעת לוי, שהוגשה על ידי קמי וסמלת, שהוא פעל בשליחותן."

סגנית הנשיא השופטת צפת קבעה, כי אבירם ואחיעד ביצעו היקף עצום של גזל סודות מסחריים של טלקאר ודה וואי ופגיעות בפרטיות של אונגר ויאנג, שקשה מטבע הדברים להוכיח את נזקם, לאמוד ולעמוד על היקפם המדויק.

תביעת אונגר נגד אבירם לוי, אחיעד לוי (בנו של מיכאל לוי), קמ"י וסמל"ת התקבלה, ואילו התביעה נגד מיכאל לוי נדחתה.

השופטת צפת חיבה את אבירם, אחיעד, קמי וסמלת לפצות את אונגר ויאנג בפיצוי סטטוטורי בגין **גזל של סודות מסחריים ופגיעה בפרטיות בסך של 2,976,800 ₪**. הסכום ישולם מחציתו על ידי אבירם ומחציתו על ידי משפחת לוי. בנוסף ניתן צו מניעה האוסר על עשיית שימוש בחומרים שהושגו תוך פריצה וצו המורה על השמדתם.

במהלך ההתדיינות בשתי התובענות הוגשו חמישה כתבי תביעה (כולל תיקוניהם), אשר הצריכו כתבי הגנה וכתבי תשובה בהתאמה; הוגשו מאות מוצגים; התקיימו כ-40 ישיבות בבית המשפט, מהן כ-30 ישיבות מוקלטות לשמיעת ראיות, ותמלולן השתרע על פני כ-2,500 עמודי פרוטוקול. ההתדיינות הייתה כרוכה בהוצאות נכבדות, כגון, אגרה, חוות דעת לדין הזר, הטסת עדים ובעל דין מקוריאדה והוצאות שהותם בישראל, תרגומי עשרות מסמכים מקוריאנית ומאנגלית, הוצאות מתורגמנים, הקלטה ותמלול של כ-2,500 עמ' פרוטוקול.

קמ"י סמל"ת מיכאל לוי ואחיעד לוי חויבו לשאת בהוצאות ושכ"ט באי כוח אונגר ויאנג בסכום כולל של 1,500,000 ₪. אבירם לוי חויב לשאת בתשלום הוצאות ושכ"ט באי כוח אונגר ויאנג בסך של 170,000 ₪.